

Caselius, Frans August

Mäkijärvi

Onnen toivotus

Hänen Majesteettinsa Keisari

Aleksanteri Holmannen

Itsevaltiaan koko Venäjänmaan ylitse Suuri-
ruhtinaan Suomessa j. k. e.

Kruunansjuhlalle Moskowassa.

Suomen kansan laulettavaksi sepitti:

Frans August Caselius.

Ei ole esimästä muutoin kuin Jumalalta,
ne wallat jotka ovat Jumalalta ne jäädyt
ovat. Rom. I. 13 w. 1.

Hinta: 10 penniä.

Tekä kieltää jälkipainoksen.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3548 A Helsinki amperella,

Emil Hagelbergin ja Kumpp. kirjapainossa, 1883.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

100:—

J. J. J.

(Ruotti: Mä sätmän, täten nostan i. n. e.)

1. Moskowan kaupungissa
On juhla julkinen,
Korkea kuuluvissa
Kansoillen kaitillen.

2. Waan suurin Suomesamme
Toivona tolisten,
Että wakaa waltiamme
Kiin siinaelis sen.

3. Ett' iloo ihaninta
Kuului kultaista,
Rauhaista rakkahinta
Sois Herra herttaista.

4. Ohäijell' ylewällen
Juhlallen Jumala,
Kuin maallen äärimmillen
On kauwas kuultawa.

5. On kruunu kaunis kallis
Waltikka waltion,
Herran woidellun walmis
Ja sitä siunataan.

6. Korkea kantamahan
Hänen Majesteetinsa
Itjewaltiaaks aiwan
Istuimell' isänjä.

7. Venäjän valtakunnas
 Myös tsaari Puolasja
 Aleksanteri kolmas
 Kunnian kruunusja.

8. Kans suureen Suomen maahan
 On Suuriruhtinas
 Eläköön huutamahan
 Käy kansa riennossjans.

9. Ain ollen uskollisna
 Soi jalot suomelas
 Rakkahin rauhallisna
 Eläköön armias.

10. Rakkahin ruhtinaamme
 Ohjaaja onnemme,
 Toivomme ja turvamme
 Illoija elomme.

11. Siis maistetahan malja
 Kunnials Keisarin,
 Taas miehet muistonansa
 Ja pojat pohjihin.

12. Kultainen kuulijaisuus
 On meidän miehillä,
 On maineen mahtavaisuus
 Kansojen kiitellä.

13. On rauha rakkahampi
 Miestemme mielessä,
 Ei woine wiekkahampi
 Witahan wietellä.

14. Yhtäkään meidän maasta
Ei suomen juvusta,
Pois isän tunniasta
Luopuen luwasta.

15. Waan into isiemme
Wihaista woittamaan
Kuin käsky Ruhtinaamme
Käy maata puoltamaan.

16. Yhdistyin kaikki kansa
Nyt juku Suomen maan,
Käy rukouksissansa
Yhäältä anomaan.

17. Ett' Herra turwan tuoja
Kans awun antaja,
Suloisin suurin suoja
Wakaijin wartia.

18. Warjelis waltakunnan
Yhäiset ystävät
Kuin lisäämään tuon juhlan
Kiemua rientävät.

19. Waan erittäisin että
Lahjansa laupiaat,
Armostaan antais tustää
Kiemuisen runsaamman.

20. Rakkaamman ruhtinaamme
Min ollen osana,
Ja koko korkealle
Huoneelle Herrassa

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto